

Dosarul nr. 1ra-2085/2021
1-20023795-01-1ra-21102021

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Tașenco Alexandru Xxxx, născut la xxxxx,
originar din r-nul xxxx, s. xxxx și domiciliat în mun.
xxxxxxxxxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 19.02.2020 - 29.12.2020 (prima instanță);
2. 08.02.2021 - 30.06.2021 (instanța de apel);
3. 21.10.2021 - 01.03.2022 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 29 decembrie 2020, Tașenco Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, (episodul cu partea vătămată Matei Octavian), la pedeapsa de 2 ani închisoare;

- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, (episodul cu partea vătămată Marghiev Alina), la pedeapsa de 2 ani închisoare;

- art. 27, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, (episodul cu partea vătămată Marghiev Serghei), la pedeapsa de 1 an închisoare;

- art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, (episodul cu partea vătămată Lebedenco Maxim), la pedeapsa de 1 an închisoare;

- art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, (episodul cu partea vătămată Cichir

- art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, (episodul cu partea vătămată Vîntu Vasile), la pedeapsa de 1 an închisoare;

- art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, (episodul cu partea vătămată Balaur Oleg), la pedeapsa de 1 an închisoare;

- art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, (episodul cu partea vătămată Codreanu Ecaterina), la pedeapsa de 1 an închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Tașenco Alexandru i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată lui Tașenco Alexandru prin prezenta sentință, a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin sentința din 29 noiembrie 2019, fiind stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, au fost respinse acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Codreanu Ecaterina și Cichir Sergiu.

A fost dispusă încasarea din contul lui Tașenco Alexandru în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 5798 lei, suportate în legătură cu efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară.

Totodată, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Tașenco Alexandru, la 04 ianuarie 2020, aproximativ ora 21:00, până la 05 ianuarie 2020, aproximativ ora 09:30, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului, a pătruns în automobilul de model "Hyundai Tucson", cu numărul de înmatriculare xxxx, ce aparține lui Matei Octavian, care era parcat în curtea blocului locativ nr. xxx, din str. xxx, mun. xxxx. De unde, pe ascuns, a sustras un parfum pentru dame "Cristian Dior" la prețul de 400 lei, o geantă sportivă cu inscripția "Fea" la prețul de 700 lei în care se afla echipamentul pentru role model "Frozent", și anume, cască, rolele, apărătorile pentru coate, genunchi și palme, la prețul total de 1 600 lei. Astfel, cauzându-i lui Matei Octavian, o daună materială în proporții considerabile, în valoare totală de 2 700 lei.

Prima instanța a calificat acțiunile inculpatului Tașenco Alexandru în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) din Codul penal.

Tot el, continuând acțiunile sale infracționale, în intervalul de timp de la 04 ianuarie 2020, ora 23:30 și până la 05 ianuarie 2020, aproximativ ora 04:40, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului, a pătruns în automobilului de model "Volkswagen Passat", cu numărul de înmatriculare xxxxx, ce aparține lui Marghiev Serghei, parcat în curtea blocului locativ nr. xxx, din bd. xxxx, mun. Xxxxx. De unde, pe ascuns a sustras, un portmoneu de model "Guess" din ecopiele la prețul de 1 500 lei în care se aflau bani în sumă de 1 500 lei, buletinul de identitate, permisul de conducere și cardul bancar de la BC "Fincombank" SA pe numele Marghiev Alina și cardul bancar de la BC

„Fincombank" SA, pe numele Marghiev Serghei. Astfel, cauzându-i lui Marghiev Alina daune în proporții considerabile, în sumă totală de 3 000 lei.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Tașenco Alexandru în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) din Codul penal.

Tot Tașenco Alexandru, continuând acțiunile sale infracționale, la 05 ianuarie 2020, aproximativ de la ora 02:00 până la aproximativ ora 02:40, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții considerabile, dispunând efectiv de cardul bancar eliberat de BC "Fincombank" SA, pe numele Marghiev Serghei, s-a îndreptat spre bancomatul cu locația ATM BC „Victoriabank" nr. 184, amplasat pe bd. Mircea cel Bătrîn, 10/3, mun. Chișinău, unde, a efectuat nouă încercări de a extrage a câte 1 000 lei, fără consimțământul părții vătămate, însă din circumstanțe independente de voința sa, acțiunea de a extrage suma de bani în proporții considerabile, nu și-a produs efectul.

Prima instanță a calificat acțiunile lui Tașenco Alexandru în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Tașenco Alexandru, continuând acțiunile sale infracționale, în intervalul de timp de la 04 ianuarie 2020, ora 20:00 și până la 05 ianuarie 2020, aproximativ ora 02:40, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții considerabile, prin deteriorarea geamului, a pătruns în automobilul de model "Toyota Prius", cu numărul de înmatriculare xxxxx, ce aparține lui Lebedenco Maxim, care era parcat în curtea blocului locativ nr. xxxx din str. xxx, mun. xxx. De unde, a sustras pe ascuns doar un parfum pentru dame "Moschino", la prețul de 700 lei, însă din circumstanțe independente de voința sa, acțiunea de sustragere a altor bunuri, nu și-a produs efectul.

Prima instanță a calificat acțiunile lui Tașenco Alexandru în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal.

Tot el, continuând acțiunile sale infracționale, în intervalul de timp de la 04 ianuarie 2020, ora 23:20 și până la 05 ianuarie 2020, aproximativ ora 08:30, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții considerabile, prin deteriorarea geamului, a pătruns în automobilul de model "Mitsubishi", cu numărul de înmatriculare xxxxx, ce aparține lui Cichir Sergiu, care era parcat în curtea blocului locativ nr. xxx, din str. xxxxx, mun. xxxxx. De unde, pe ascuns a sustras doar un portmoneu din piele, la prețul de 700 lei, însă, din circumstanțe independente de voința sa, acțiunea de sustragere a altor bunuri, nu și-a produs efectul.

Prima instanță a calificat acțiunile lui Tașenco Alexandru în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal.

Tot el, continuând acțiunile sale infracționale, în intervalul de timp de la 04 ianuarie 2020, ora 16:00 și până la 05 ianuarie 2020, aproximativ ora 12:30, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții

considerabile, prin deteriorarea geamului, a pătruns în automobilul de model "Mercedes-Benz", cu numărul de înmatriculare xxxxx, ce aparține lui Vîntu Vasile, care era parcat în curtea blocului locativ nr. xxx, din str. xxxx, mun. xxx. Însă, din cauze independente de voința sa, acțiunea de a sustrage nu și-a produs efectul.

Prima instanță a calificat acțiunile lui Tașenco Alexandru în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal.

Tot Tașenco Alexandru, continuând acțiunile sale infracționale, în intervalul de timp de la 04 ianuarie 2020, ora 21:30 și până la 05 ianuarie 2020, aproximativ ora 10:15, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții considerabile, prin deteriorarea geamului, a pătruns în automobilul de model "Subaru", cu numărul de înmatriculare xxxxx, ce aparține lui Balaur Oleg, care era parcat în curtea blocului locativ nr. xxx, din str. xxxx, mun. xxxxx, dar din cauze independente de voința sa, acțiunea de a sustrage nu și-a produs efectul.

Prima instanță a calificat acțiunile lui Tașenco Alexandru în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal.

Tașenco Alexandru, continuând acțiunile sale infracționale, în intervalul de timp de la 04 ianuarie 2020, ora 22:00 min. și până la 05 ianuarie 2020, aproximativ ora 10:00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții considerabile, prin deteriorarea mecanismului de deschidere a ușii portbagajului, a încercat să pătrundă în automobilul de model "Nissan", cu numărul de înmatriculare xxxxx, ce aparține lui Codreanu Ecaterina, care era parcat în curtea blocului locativ nr. xxxx din str. xxxx, mun. xxxxxx, dar din cauze independente de voința sa, acțiunea de a sustrage nu și-a produs efectul.

Prima instanță a calificat acțiunile lui Tașenco Alexandru în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal.

2. Avocatul Grițco Pavel în numele inculpatului Tașenco Alexandru, care a solicitat casarea sentinței primei instanțe, cu stabilirea unei pedepse mai blânde lui Tașenco Alexandru în episodul cu partea vătămată Matei Octavian și achitarea lui Tașenco Alexandru pe celelalte episoade incriminate, precum și constatarea faptului că Tașenco Alexandru a fost deținut în perioada din 06.01.2020 - prezent, în Penitenciarul nr. 13, în condiții art. 3 CEDO, cu reducerea pedepsei lui Tașenco Alexandru.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- din probatoriul prezentat de către acuzare și cercetat în cadrul ședințelor de judecată, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor de care este învinuit a fost demonstrată doar pe episodul de sustragere de la Matei Octavian. De către acuzare nu au fost prezentate probe care ar demonstra faptul că anume inculpatul Tașenco Alexandru a comis toate infracțiunile în care este învinuit;

- toate episoadele de învinuire a comiterii tentativelor de infracțiune nu au fost stabilite care totuși circumstanțe independente de voința inculpatului l-au împiedicat pe acesta să săvârșească furturile până la capăt și care bunuri ar fi dorit să sustragă acesta. Dacă nu au fost stabilite bunurile cum s-a concluzionat că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate conform art. 27, 186 alin. (2) Cod penal, poate erau careva bunuri având proporții deosebit de mari sau proporții mici. Cum a putut fi stabilită încadrarea juridică dacă nu au fost stabilite obiectele materiale ale infracțiunilor incriminate;

- unele părți vătămate au declarat că ele s-au adresat către poliție pentru a-și recupera pagubele suferite ca urmare a deteriorării autoturismelor și nu ca urmare a sustragerii de bunuri sau tentativei de sustragere;

- acuzarea nu a indicat care este valoarea exactă a prejudiciului considerabil. Partea vătămată Marghiev Alina așa și nu a prezentat careva extrase bancare care să ne confirme sumele de bani de care dispunea pe card. În învinuire este indicată tentativa de sustrage a 1000 lei, or această sumă reprezintă proporții mici și urma a fi calificată ca o contravenție. Părțile vătămate Marghiev Alina și Matei Octavian așa și nu au prezentat careva acte confirmative a valorii bunurilor care ar fi fost sustrate. Acuzarea a stabilit valoarea acestor bunuri în exclusivitate conform declarațiilor părților vătămate;

- din înregistrările video cercetate în cadrul ședințelor de judecată nu se observă că anume Tașenco Alexandru este persoana care apare în imagini, acestea fiind de o calitate slabă. Una din înregistrări în genere nu a putut fi redată pentru a fi vizualizată;

- prima instanță nu s-a expus în nici un mod asupra plângerii depuse pentru constatarea deținerii în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fapt prin care i-au fost afectate grav drepturile lui Tașenco Alexandru.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2021, a fost admis apelul declarat și casată parțial sentința primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- a fost încetat procesul penal în privința lui Tașenco Alexandru pe învinuirea în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (episodul cu partea vătămată Cichir Sergiu), din motiv că fapta constituie o contravenție. Tașenco Alexandru a fost recunoscut vinovat în baza art. 105 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională;

- a fost încetat procesul penal în privința lui Tașenco Alexandru pe învinuirea în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (episodul cu partea vătămată Lebedenco Maxim), din motiv că fapta constituie o contravenție. Tașenco Alexandru a fost recunoscut vinovat în baza art. 105 Cod contravențional, cu

încetarea procesului contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională;

- a fost încetat procesul penal în privința lui Tașenco Alexandru pe învinuirea în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. f) Cod penal (episodul cu partea vătămată Marghiev Serghei), din motiv că fapta constituie o contravenție. Tașenco Alexandru a fost recunoscut vinovat în baza art. 13, 105 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională;

- Tașenco Alexandru a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, în episoadele cu părțile vătămate Vîntu Vasile, Balaur Oleg, Codreanu Ecaterina, din motivul lipsei elementelor infracțiunii.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Tașenco Alexandru i s-a stabilit o pedeapsă definitivă de 2 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată lui Tașenco Alexandru a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința din 29 noiembrie 2019, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, urmare a constatării încălcării drepturilor lui Tașenco Alexandru privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CEDO, a fost redusă pedeapsa de 3 ani închisoare cu 358 zile, pentru perioada aflării în arest preventiv din data de 05.01.2020 până la 29.12.2020.

În rest, sentința primei instanțe a fost menținută.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită prevederilor legale ce guvernează speța dedusă judecății, precum și probelor cercetate în ședință de judecată, context în care în acțiunile inculpatului Tașenco Alexandru pe episodul din 05.01.2020 cu partea vătămată Cichir Sergiu, episodul din 04.01.2020 cu partea vătămată Lebedenco Maxim, se atestă prezența elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 105 Cod contravențional, iar pe episod din 05.01.2020 cu partea vătămată Marghiev Serghei, prezența elementelor contravenției prevăzute de art. 13, 105 Cod contravențional.

Astfel, instanța de apel a indicat că constată următoarea stare de fapt pe episoadele cu părțile vătămate Ceachir Sergiu din 05.01.2020, Lebedenco Maxim din 04.01.2020, Marghiev Serghei din 05.01.2020.

Tașenco Alexandru, urmărind scopul sustragerii averii altei persoane, la 05 ianuarie 2020, aproximativ de la ora 02:00 până la aproximativ ora 02:40, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dispunând efectiv de cardul bancar eliberat de BC "Fincombank" SA, pe numele Marghiev Serghei, s-a îndreptat spre bancomatul cu locația ATM BC "Victoriabank" nr. 184, amplasat pe bd. Mircea

cel Bătrîn, 10/3, mun. Chișinău, unde, a efectuat nouă încercări de a extrage a câte 1 000 lei, fără consimțământul părții vătămate, însă din circumstanțe independente de voința sa, acțiunea de a extrage suma de bani în proporții considerabile, nu și-a produs efectul.

Astfel, instanța de apel a conchis că prin acțiunile sale Tașenco Alexandru a comis tentativa de sustragere în proporții mici a averii altei persoane, prin furt, faptă prevăzută de art. 13, 105 Cod contravențional.

Tot el, Tașenco Alexandru, în intervalul de timp de la 04 ianuarie 2020, ora 20:00 și până la 05 ianuarie 2020, aproximativ ora 02:40, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului, a pătruns în automobilul de model "Toyota Prius", cu numărul de înmatriculare xxxxx, ce aparține lui Lebedenco Maxim, care era parcat în curtea blocului locativ nr. xxx din str. xxxx, mun. xxxxx. De unde, a sustras pe ascuns un parfum pentru dame "Moschino", la prețul de 700 lei.

Astfel, instanța de apel a conchis că prin acțiunile sale Tașenco Alexandru a comis sustragerea în proporții mici a averii altei persoane, prin furt, faptă prevăzută de art. 105 Cod contravențional.

Tot el, Tașenco Alexandru, în intervalul de timp de la 04 ianuarie 2020, ora 23:20 și până la 05 ianuarie 2020, aproximativ ora 08:30, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului, a pătruns în automobilul de model "Mitsubishi", cu numărul de înmatriculare xxxx, ce aparține lui Cichir Sergiu, care era parcat în curtea blocului locativ nr. xxx, din str. xxxx, mun. xxxx, de unde, pe ascuns a sustras un portmoneu din piele, la prețul de 700 lei.

Astfel, instanța de apel a conchis că prin acțiunile sale Tașenco Alexandru a comis sustragerea în proporții mici a averii altei persoane, prin furt, faptă prevăzută de art. 105 Cod contravențional.

Instanța de apel a notat că vina inculpatului Tașenco Alexandru în comiterea contravențiilor menționate este confirmată prin următoarea sistemă de probe:

- declarațiile părților vătămate Marghiev Serghei, Cichir Sergiu, Lebedenco Maxim, precum și probele scrise administrate la materialele cauzei, verificate de instanța de apel.

La fel, instanța de apel a constatat că probele prezentate în sprijinul învinuirii, care au fost cercetate în cadrul judecării cauzei în prima instanță și verificate în instanța de apel, confirmă faptul că acțiunile inculpatului Tașenco Alexandru, nu pot fi plasate sub incidența normei penale prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, pe episoadele cu părțile vătămate Cichir Sergiu din 05.01.2020, Lebedenco Maxim din 04.01.2020, Marghiev Serghei din 05.01.2020, din motiv că în cadrul cercetării judecătorești, nu s-a confirmat existența a laturii obiective ale infracțiunii prevăzute de art. 186 Cod penal, dar totodată, acțiunile inculpatului urmează a fi calificate în baza art. 105 Cod contravențional pe episoadele cu părțile vătămate Cichir Sergiu

din 05.01.2020, Lebedenco Maxim din 04.01.2020, iar cu partea vătămată Marghiev Serghei din 05.01.2020 - pe art. 13, 105 Cod contravențional.

În acest sens, instanța de apel a notat că sustragerile bunurilor pe episoadele cu părțile vătămate Cichir Sergiu din 05.01.2020, Lebedenco Maxim din 04.01.2020, precum și tentativa de sustragere a banilor a părții vătămate Marghiev Serghei din 05.01.2020, constituie contravenții ținând cont de valoarea bunurilor sustrate (episoadele cu partea vătămată Cichir Sergiu din 05.01.2020 și Lebedenco Maxim din 04.01.2020), precum și tentativa la sustragere a banilor (episod cu partea vătămată Marghiev Serghei din 05.01.2020), care nu depășesc 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârșirii faptelor, conform prevederilor art. 18 Cod contravențional.

Totodată, instanța de apel a considerat că, constatarea agravantei „*prin pătrundere în loc pentru depozitare*”, pentru episoadele părților vătămate Cichir Sergiu și Lebedenco Maxim, nu este una relevantă pentru a fi încadrate juridic faptele prejudiciabile imputate inculpatului Tașenco Alexandru în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, or din interpretarea sistemică a art. 186 Cod penal, primordial este necesară întrunirea condiției legale privind valoarea bunurilor sustrate, care trebuie să fie mai mare de 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârșirii faptei. De altfel, art. 186 alin. (1) Cod penal definește fapta prejudiciabilă pentru care făptuitorul poate fi supus răspunderii penale în baza legii date pentru „*furt, adică sustragerea pe ascuns a averii altei persoane*”, iar art. 186 alin. (2) Cod penal, începe cu sintagma "*furtul săvârșit: a)*...".

Astfel, instanța de apel a menționat că pentru angajarea răspunderii penale în baza art. 186 alin. (2) Cod penal pentru orice agravantă indicată la lit. b), c), d), este necesară întrunirea condiției primordiale ca fapta prejudiciabilă să conțină elementele infracțiunii de la alin. (1) art. 186 Cod penal, de altfel, tragerea la răspundere penală în baza art. 186 alin. (2) Cod penal fără constatarea condiției prevăzute la art. 186 alin. (1) Cod penal, adică ca fapta să fie constatată drept furt în accepțiunea legii penale (fără constatarea condiției ca valoarea bunurilor sustrate să fie mai mare de 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârșirii faptei), ar genera o incertitudine a clarității legii penale, lucru inadmisibil în virtutea respectării principiului interzicerii interpretării defavorabile extensive a legii penale, precum și jurisprudenței CtEDO, cu privire la claritatea legii penale.

Cât privește episodul cu tentativa de sustragere a banilor în sumă de 1000 lei de la partea vătămată Marghiev Serghei din data de 05.01.2020, instanța de apel a considerat că, imputarea prin rechizitoriu a agravantei "în proporții considerabile", nu este una relevantă pentru a fi încadrate juridic faptele prejudiciabile imputate inculpatului Tașenco Alexandru în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, or din

interpretarea sistemică a art. 186 Cod penal, ca și la episoadele cu părțile vătămate Cichir Sergiu și Lebedenco Maxim primordial este necesară întrunirea condiției legale privind valoarea bunurilor sustrase, care trebuie să fie mai mare de 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârșirii faptei.

Urmare a celor menționate instanța de apel a considerat neîntemeiată concluzia primei instanțe cu privire la încadrarea acțiunilor inculpatului pe episoadele menționate în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d), Cod penal.

Astfel, instanța de apel a indicat că corectă este încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Tașcenco Alexandru de sustragere a bunurilor pe episoadele cu părțile vătămate Cichir Sergiu din 05.01.2020, Lebedenco Maxim din 04.01.2020, urmează a fi făcută în baza art. 105 Cod contravențional, deoarece acesta a realizat latura obiectivă a acestor contravenții urmare a sustragerii în proporții mici prin furt a averii acestor părți vătămate, precum și art. 13, 105 Cod contravențional, adică tentativa de sustragere în proporții mici prin furt, pe episodul din 05.01.2020 a averii părții vătămate Marghiev Serghei.

3.1.1. Ceea ce ține de învinuirea adusă inculpatului Tașcenco Alexandru în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal pe 3 episoade cu părțile vătămate Vîntu Vasile, Balaur Oleg, Codreanu Oleg, instanța de apel a motivat că din totalitatea de probe administrate în prima instanță și verificate în apel, rezultă că inculpatul Tașcenco Alexandru urmează a fi achitat pe aceste episoade din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a constatat pe episoadele cu părțile vătămate Vîntu Vasile, Balaur Oleg, Codreanu Oleg că, inculpatul Tașcenco Alexandru este învinuit că la data de 04 ianuarie 2020, ora 16:00 și până la 05 ianuarie 2020, aproximativ ora 12:30, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții considerabile, prin deteriorarea geamului, a pătruns în automobilul de model "Mercedes-Benz", cu numărul de înmatriculare ZJB 654, ce aparține lui Vîntu Vasile, care era parcat în curtea blocului locativ nr. 19/1, din str. Petru Zadnipru, mun. Chișinău. Însă, din cauze independente de voința sa, acțiunea de a sustrage nu și-a produs efectul.

Tot el, Tașcenco Alexandru, este învinuit că continuând acțiunile sale infracționale, în intervalul de timp de la 04 ianuarie 2020, ora 21:30 și până la 05 ianuarie 2020, aproximativ ora 10:15, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții considerabile, prin deteriorarea geamului, a pătruns în automobilul de model "Subaru", cu numărul de înmatriculare CKY 606, ce aparține lui Balaur Oleg, care era parcat în curtea blocului locativ nr. 15/2, din str. Petru Zadnipru, mun. Chișinău, dar din cauze independente de voința sa, acțiunea de a sustrage nu și-a produs efectul.

Tot el, Tașenco Alexandru, este învinuit că continuând acțiunile sale infracționale, în intervalul de timp de la 04 ianuarie 2020, ora 22:00 și până la 05 ianuarie 2020, aproximativ ora 10:00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții considerabile, prin deteriorarea mecanismului de deschidere a ușii portbagajului, a încercat să pătrundă în automobilul de model "Nissan", cu numărul de înmatriculare ARV 124, ce aparține lui Codreanu Ecaterina, care era parcat în curtea blocului locativ nr. 19 din str. Petru Zadnipru, mun. Chișinău, dar din cauze independente de voința sa, acțiunea de a sustrage nu și-a produs efectul.

Instanța de apel a indicat, că din analiza probelor administrate în demonstrarea vinovăției inculpatului în aceste episoade, rezultă că acestea nu demonstrează realizarea laturii obiective de către inculpatul Tașenco Alexandru a infracțiunii de tentativă la furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, iar în contextul dat prima instanță a făcut o apreciere eronată a probatoriului administrat, ajungând în mod pripit la concluzia că Tașenco Alexandru este vinovat de comiterea a 3 episoade a infracțiunilor prevăzute de art. 27, 186 alin. (2), lit. c), d), Cod penal, or, reieșind din acțiunile acestuia, se constată că fapta incriminată, nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a notat că în cadrul cercetării judecătorești a fost constatat că inculpatul a deteriorat automobilele părților vătămate, a pătruns în aceste automobile, dar nu a sustras nimic din aceste automobile.

La fel, instanța de apel a reținut că potrivit actului de învinuire și a sentinței primei instanțe, concluzia vinovăției inculpatului se rezumă la faptul că de la partea vătămată Vîntu Vasile, acesta urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții considerabile, prin deteriorarea geamului, a pătruns în automobilul de model "Mercedes-Benz" însă, din cauze independente de voința sa, acțiunea de a sustrage nu și-a produs efectul, de la partea vătămată Balaur Oleg urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor în proporții considerabile, prin deteriorarea geamului, a pătruns în automobilul de model "Subaru" însă, din cauze independente de voința sa, acțiunea de a sustrage nu și-a produs efectul, de la partea vătămată Codreanu Ecaterina urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții considerabile, prin deteriorarea automobilului, a pătruns în automobilul de model "Nissan" însă, din cauze independente de voința sa, acțiunea de a sustrage nu și-a produs efectul.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că în toate trei episoade este menționat că „*acțiunea de a sustrage nu și-a produs efectul*”, dar nu este specificat nici în învinuire și nici în sentință, care a fost obstacolul care a apărut urmare a nerealizării până la capăt a laturii obiective de sustragere prin pătrundere cu cauzarea daunei în proporții considerabile de către inculpat.

Instanța de apel a conchis că o astfel de abordare aduce atingere dreptului inculpatului la un proces echitabil, or nu este clară învinuirea, în special care circumstanțe au servit drept impediment al comiterii până la capăt a infracțiunilor imputate pe aceste 3 episoade.

Totodată, instanța de apel a observat că agravanta „cauzarea unei daune în proporții considerabile”, este imputată inculpatului în aceste 3 episoade fără vreo justificare din partea părții acuzării, or nu a fost stabilită care avere real inculpatul a vrut s-o sustragă prin furt, și de ce această avere reprezintă proporții considerabile pentru partea vătămată, ce este esențial și necesar pentru constatarea unor astfel de circumstanțe întru respectarea dreptului la un proces echitabil prin efectul art. 6 CEDO urmare a înaintării unei învinuiri concrete și precise.

De asemenea deși acuzatorul de stat a înaintat învinuirea lui Tașenco Alexandru pe 3 episoade în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. d), c) Cod penal, acesta nu a indicat o învinuire concretă și nici circumstanțele concrete ale comiterii infracțiunii, totodată lipsind și careva probe ce ar confirma că la momentul comiterii faptelor Tașenco Alexandru ar fi vrut să sustragă o anumită avere a părților vătămate, dar din cauze independente de voința făptuitorului aceasta nu a fost dusă până la capăt.

Totodată, instanța de apel a reținut că părțile vătămate Vîntu Vasile, Balaur Oleg și Codreanu Ecaterina au invocat în plângerile adresate organelor de drept faptul că automobilele lor au fost deteriorate urmare a acțiunilor ilegale ale inculpatului de pătrundere prin spargere a ferestrelor ușilor acestor automobile, în rezultat la ce părților vătămate le-au fost cauzate prejudicii egale cu valoarea costului reparației acestor bunuri.

Însă, instanța de apel a atestat că careva învinuire privitor la deteriorarea intenționată a bunurilor părților vătămate, nu a fost înaintată, iar examinarea cauzei penale urmează a fi în limitele învinuirii potrivit art. 325 Cod de procedură penală, din care motiv încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului pe episoadele legate de părțile vătămate Balaur Oleg, Codreanu Ecaterina și Vîntu Vasile pentru fapte ce țin de deteriorarea averii proprietarului, nu poate avea loc.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate careva argumente plauzibile, precum și probe concludente și pertinente ce ar confirma că a fost realizată latura obiectivă a faptelor prejudiciabile (pe episoadele cu părțile vătămate Vîntu Vasile, Balaur Oleg, Codreanu Ecaterina) de către inculpatul Tașenco Alexandru, iar în cazul dat, inculpatul urmează a fi achitat pe art. 27, 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, din motivul lipsei elementelor infracțiunii.

Cu privire la vinovăția inculpatului Tașenco Alexandru pe celelalte episoade, legate de sustragerea averilor părților vătămate Matei Octavian din 04.01.2020, Marghiev Serghei din 04.01.2020-05.01.2020, instanța de apel a considerat că

soluția primei instanțe de condamnare a inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, este una corectă, hotărârea în această parte fiind una legală și întemeiată, iar argumentele părții apărării declarative, care au fost combătute prin probele acuzării cercetate nemijlocit în ședința instanței de fond, verificate în instanța de apel.

În privința pedepsei stabilite, instanța de apel a notat că, având în vedere circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care a mai fost anterior condamnat, cu antecedente penale nestinse pentru infracțiuni similare, corectarea și reeducarea acestuia este posibilă doar în condiții de izolare de societate, în privința lui urmând a fi aplicată o pedeapsă privativă de libertate sub formă de închisoare, cu stabilirea penitenciarului de tip semiînchis al ispășirii pedepsei.

Totodată, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, or inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 29.11.2019 în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată în baza art. 90 Cod penal pe o perioadă de probațiune de 3 ani, care nu a fost executată, iar inculpatul a comis o nouă infracțiune înainte de executarea pedepsei stabilite prin această sentință.

Cu referire la acțiunile civile înaintate de Codreanu Ecaterina, precum și Cichir Sergiu, cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat de către inculpat prin infracțiune, instanța de apel a apreciat ca justificată concluzia primei instanțe, care corect a dispus respingerea acestora, ca fiind neîntemeiate, or sumele pretinse de către părțile vătămate nu rezultă din sustragerile averilor acestora, dar sunt datorate deteriorării automobilelor acestora de către inculpat, totodată nefiind acumulate careva probe care ar confirma mărimea prejudiciului cauzat.

Cât privește soluția ce se referă la încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5798 lei pentru efectuarea expertizei nr. 202002P0073 din 29.01.2020, nr. 34/12/1-R-193 din 20.01.2020 și nr. 2020500015 din 27.01.2020, instanța de apel a conchis că este întemeiată și justificată soluția primei instanțe în acest sens, în conformitate cu prevederile art. 219 alin. (1), (4), 220 (1), (2), (3), 229 (1), (2) Cod de procedură penală.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției este expusă neclar;

- instanța de apel nu a indicat nici un motiv plauzibil ce ar combate sau care ar indica că în acțiunile inculpatului Tașenco Alexandru nu sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal;

- instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare următoarele probe expuse în sentință care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate;

- nu sunt prezente careva dubii în probarea învinuirii, motivarea instanței de apel reprezintă doar niște versiuni din oficiu înaintate de către instanță în favoarea inculpatului, care nu au nici un suport probatoriu;

- în opinia acuzării, instanța de apel pe capătul de învinuire privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal - episodul furtului comis de la partea vătămată Vîntu Vasile, Codreanu Ecaterina, Balaur Oleg, urma să subsumeze fapta imputată inculpatului Tașenco Alexandru cu împrejurările cauzei, respectiv să dezvăluie concluzia achitării ultimului, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul acuzației, fapt ce n-a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general, a probelor și circumstanțelor cauzei penale;

- cu toate că, în ședința de judecată inculpatul Tașenco Alexandru nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate pe episoadele părții vătămate Codreanu Ecaterina, Vîntu Vasile și Balaur Oleg, vinovăția acestuia a fost complet dovedită prin următoarele probe acumulate și examinate în ședința de judecată, după cum urmează: declarațiile părților vătămate Balaur Oleg, Codreanu Ecaterina, Vîntu Vasile, precum și procesele-verbale de cercetare la fața locului din 05 ianuarie 2020 (f.d. 133-134, vol. I), (f.d. 173-174, vol. I), (f.d. 186-187, vol. I);

- și-a găsit deplin confirmarea legăturii cauzale dintre acțiunile inculpatului Tașenco Alexandru și urmările prejudiciabile, la acest capitol urmând a se reflecta drept verosimile declarațiile părților vătămate Codreanu Ecaterina, Balaur Oleg și Vîntu Vasile;

- a avut loc tentativa de săvârșire a faptei de sustragere de care a fost învinuit Tașenco Alexandru, fapta a fost săvârșită de către inculpat și întrunește elementele infracțiunii inserate în prevederile art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) din Codul penal, iar în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine vinovăția inculpatului Tașenco Alexandru în cele imputate;

- probele prezentate de către partea acuzării nu au fost puse la îndoială de partea apărării și nu a fost invocat nici un argument sau o circumstanță care ar determina nerecunoașterea acestora, precum și administrarea acestora cu încălcări de procedură penală. Respectiv, reieșind din aceste circumstanțe, toate probele care au fost prezentate instanței de judecată cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatului;

- după cum rezultă din materialele cauzei penale și anume din învinuirea înaintată inculpatului și a probelor acumulate la faza de urmărire penală și ulterior cercetate în cadrul cercetării judecătorești, se constată că inculpatul a comis infracțiunile în aceeași regiune și anume str. Petru Zadnipru 19, prin aceleași acțiuni de deteriorare a geamului autoturismului, cu/fără sustragerea bunurilor din autoturism, de la 7 proprietari. Mai mult, din declarațiile martorului Caldarean Ludmila, inculpatul Tașcenco Alexandru închiriaza o odaie în apartamentul situat pe str. Petru Zadnipru 19/1;

- în opinia acuzării este total neînțeleasă poziția instanței de apel cu privire la aprecierea declarațiilor părților vătămate Matei Tatiana, Cichir Sergiu, în privința cărora instanța de apel a constatat ca dovedită existența faptei prejudiciabile și legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, or în afară oricăror dubii rezonabile, a conchis că anume inculpatul Tașcenco Alexandru a sustras pe ascuns, din automobilul de model "Hyundai Tucson" precum și din automobilul de model „Mitsubishi Pajero" de unde a încercat să sustragă;

- acuzarea atestă că la aprecierea declarațiilor părții vătămate Cichir Sergiu, instanța de apel nu a expus care sunt acele criterii sau limite care ar delimita circumstanțele expuse în declarațiile acestuia, de acele circumstanțe expuse de către părțile vătămate Balaur O., Vîntu V., Codreanu E. a căror tentative de sustrageri din autoturism au avut loc exact în aceleași împrejurări, timp și spațiu, or din care considerațiuni, instanța a constatat că , reieșind din cele menționate supra se deduce comiterea unor contravenții prevăzute de art. 105 Cod contravențional de către Tașcenco Alexandru pe episoadele cu părțile vătămate Cichir Sergiu din 05.01.2020, Lebedenco Maxim din 04.01.2020, precum și art. 13, 105 Cod contravențional cu partea vătămată Marghiev Serghei din 05.01.2020., adică este constatat faptul sustragerii, în coroborare cu probe indirecte;

- instanța de apel și-a întemeiat concluzia predominant doar în baza declarațiilor și versiunii inculpatului Tașcenco Alexandru și în mod inexplicabil nu a indicat în baza căror motive și raționamente a respins totalitatea cumulului de probe administrat de către acuzare în susținerea învinuirii aduse;

- acuzarea consideră că această poziție și modalitate a instanței de apel de apreciere a probelor pe dosar contravine principiilor unui proces echitabil, odată ce instanța apreciază și admite o poziție ambiguă a unor și aceleași probe;

- soluția instanței de apel, privind achitarea inculpatului Tașcenco Alexandru, este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece, instanța de apel, nu a depus efortul necesar pentru a nu lăsa nici un aspect al complexului faptic nestabil, neconstatat astfel încât prin această inactivitate a lăsat fără argumentare fiecare din criticile și mijloacele de promovare a intereselor procesuale, invocate de procuror în cadrul cercetării judecătorești.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Grițco Pavel în numele inculpatului Tașenco Alexandru care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Astfel, indică că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, privind faptele incriminate condamnatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și a prescripțiilor de drept material, în baza probelor administrate, declarațiilor părților vătămate.

La fel, mai notează că toate probele au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel indicând detaliat motivele pentru care a respins versiunile și dovezile apărării și a acuzării, pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor în apelul de pe rol.

De asemenea, mai invocă că motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției este expusă neclar”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs invocat de către procuror, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma cazurilor specificate de acesta, Colegiul penal lărgit constată că acest temei nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate și asupra

aspectelor esențiale specificate de partea acuzării în ședința instanței de apel, invocate repetat în cererea de recurs ordinar, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizie (f.d. 161-163, 168-170, 173-176, 178, vol. III), decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de casare parțială a sentinței primei instanțe, fiind pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încetat procesul penal în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, în privința lui Tașenco Alexandru (*pe episoadele cu părțile vătămate Cichir Sergiu, Lebedenco Maxim*) din motiv că faptele inculpatului constituie contravențiile prevăzute de art. 105 Cod contravențional, (*pe episodul cu partea vătămată Marghiev Serghei*), pe motiv că fapta inculpatului constituie contravenția prevăzută de art. 13, 105 Cod contravențional, cu încetarea proceselor contravenționale pe motivul expirării termenului de prescripție, de asemenea, prin aceeași hotărâre Tașenco Alexandru a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (*pe episoadele cu părțile vătămate Vîntu Vasile, Balaur Oleg, Codreanu Ecaterina*), din motivul lipsei elementelor infracțiunii incriminate în acțiunile inculpatului. În rest sentința primei instanțe a fost menținută.

La fel, se reține din analiza textului recursului declarat (f.d. 11-16, vol. IV) că acesta, primordial, este întemeiat pe dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel și anume a declarațiilor părților vătămate Balaur Oleg, Codreanu Ecaterina, Vîntu Vasile, Matei Tatiana, Cichir Sergiu, Matei Octavian, procesului-verbal de ridicare din 05 ianuarie 2020 (f.d. 46, vol. I), precum și recurentul prin motivele invocate face o proprie analiză subiectivă a probelor apreciate de instanța de apel, argumentând că probele administrate de partea acuzării precum că demonstrează prezența elementelor infracțiunilor incriminate inculpatului Tașenco Alexandru și astfel acțiunile acestuia se încadrează corect în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (*pe episoadele cu părțile vătămate Vîntu Vasile, Codreanu Ecaterina, Balaur Oleg*), în privința căror motive Colegiul penal lărgit reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că instanța de apel just a reținut că probele administrate nu confirmă vinovăția inculpatului Tașenco Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, or inculpatul deși a pătruns în automobilele părților vătămate menționate, nu a sustras nimic din acestea, (*pe episoadele cu părțile vătămate Vîntu Vasile, Balaur Oleg și Codreanu Ecaterina*) și că nu a fost confirmată existența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 186 Cod penal (*valoarea bunurilor sustrase sau în privința cărora inculpatul a avut tentativă de a le sustrage, nu a intrunit cuantumul și proporțiile necesare pentru a fi încadrate în baza normei din Codul penal*), în acțiunile inculpatului Tașenco Alexandru pe episoadele cu părțile vătămate Cichir Sergiu și

Lebedenco Maxim, acestea fiind corect calificate în baza art. 105 Cod contravențional, iar pe episodul cu partea vătămată Marghiev Serghei din 05.01.2020 în baza art. 13, 105 Cod contravențional.

Colegiul penal lărgit atestă că nu sunt întemeiate argumentele recurentului descrise la pct. 4 a prezentei decizii, privind aprecierea greșită a probelor în prezenta cauză de către instanța de apel, or din conținutul deciziei instanței de apel, se denotă cert faptul că instanța de apel s-a expus în ansamblu asupra tuturor chestiunilor esențiale legate de aprecierea probelor în prezenta speță, totodată efectuând o coroborare a declarațiilor părților vătămate cu celelalte probe scrise administrate la cauza penală, cu aplicarea corectă a prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel conducându-se just de principiul contradictorialității consființit în art. 24 Cod de procedură penală, precum și de faptul că conform art. 27 alin. (2) Cod de procedură penală, nici o probă nu are o putere probantă înainte prestabilită, instanța de apel prin prisma acestui articol și a art. 414 alin. (4) Cod de procedură penală, fiind liberă de a da propria apreciere probelor.

În acest sens, Colegiul penal lărgit notează că dezacordul recurentului cu soluția corectă a instanței de apel în prezenta speță, reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestuia, care consideră că probele cercetate confirmă în totalitate învinuirea adusă inculpatului pe toate episoadele, însă având în vedere expunerea detaliată și amplă a instanței de apel în decizia sa, cu o motivare prin care a combătut toate argumentele esențiale prezentate de partea acuzării, nu poate fi pusă la îndoială corectitudinea soluției adoptate de instanța de apel în prezenta speță.

În acest context, Colegiul penal lărgit invocă că sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, deoarece funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Or, CtEDO în hotărârea *Capeau vs. Belgia* din 13.01.2005, a constatat că, „în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării”.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele relevante contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate de procuror inclusiv în cererea de recurs ordinar, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61),

cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece decizia adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Taşcenco Alexandru XXXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **14 aprilie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

01 martie 2022

mun. Chișinău

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Timofti Vladimir

Conform art. 339 alin. (7), 340. alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe **Taşcenco Alexandru Xxxxx**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2022, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Taşcenco Alexandru Xxxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

2. Am semnat decizia conform prevederilor art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, dar nu am fost de acord cu motivarea și soluția adoptată și am propus o altă motivare și soluție, potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, și anume:

"De admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, de casat parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe Tașcenco Alexandru Xxxxxx, în partea condamnării în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (pe episoadele cu părțile vătămate Matei Octavian și Marghiev Alina), cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată".

3. Pentru a fi mai succint, indic că susțin în tot ce este indicat în partea introductivă și în pct. 1-5 a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2022, nr. 1ra-2085/2021, în prezenta cauză.

4. Cu motivarea și soluția adoptată în speța dată nu sunt de acord, din următoarele considerente.

Accept constatarea vinovăției inculpatului Tașcenco Alexandru în baza mijloacelor de probă examinate de prima instanță, la fel consider că și calificarea acțiunilor inculpatului este corectă în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d), Cod penal în episoadele cu părțile vătămate Matei Octavian și Marghiev Alina, dar nu accept ignorarea prevederilor Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, care a intrat în vigoare la 31.12.2021 (în continuare Legea nr. 243), în speța dată.

Potrivit art. 107 alin. (1) Cod penal, *"amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei".*

În explicarea detaliată a acestei noțiuni, urmează să menționez că, prin lege organică, se stabilesc infracțiunile pentru care se acordă amnistia, condițiile și limitele de incidență ale acesteia, în Codul penal fiind enumerate efectele amnistiei,

în raport cu momentul apariției acesteia (înainte de condamnare ori după condamnarea făptuitorului), iar în Codul de procedură penală sunt prevăzute dispoziții, referitoare la procedura aplicării amnistiei și la consecințele procesuale ale acesteia.

Consecințele produse de actul amnistiei conduc la înlăturarea răspunderii penale, a executării pedepsei sau, după caz, alte consecințe ale condamnării, pentru faptele săvârșite anterior apariției actului de clemență. Amnistia dobândește un caracter mixt, ea operând numai în rem (cu privire la anumite infracțiuni) și în personam (relativ doar la persoanele care întrunesc condițiile legii).

Art. 2 alin. (1) din Legea nr. 243 are, prin excelență, efect retroactiv, aplicându-se infracțiunilor săvârșite până la adoptarea actului de amnistiere.

Prin urmare, reieșind din cele stipulate în art. 2 din Legea nr. 243, în cazul în care persoana, în privința căreia se judecă cauza penală, întrunește condițiile stabilite în aceeași lege și nu cad sub incidența art. 6, este posibilă de a i se aplica actul amnistiei, dacă infracțiunea a fost comisă până la data de 24 decembrie 2021, pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal, aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961, prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea, pe un termen de 7 ani.

Procedura de aplicare a amnistiei față de persoanele inculcate este reglementată de art. 2 din Legea nr. 243, unde se indică expres că procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, dacă sunt întrunite condițiile expuse în prezenta lege.

Faza judecării cauzei, în conformitate cu prevederile din Codul de procedură penală, include toate instanțele ordinare de judecată, adică atât prima instanță, cât și instanța de apel și cea de recurs ordinar.

Potrivit practicii judiciare constante a Curții Supreme de Justiție, persoana, la faza judecării cauzei, se consideră ca având statut de inculpat, până când nu epuizează toate căile ordinare de atac.

Am rezultat asupra acestei conchideri, reieșind din aceea că, potrivit dispoziției art. 7 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori și instanțele de judecată. Mai mult ca atât, în Hotărârea Curții Constituționale nr. 10 din 16 aprilie 2010 se consemnează că, în Republica Moldova, dreptul intern și cel internațional reprezintă un tot întreg, o structură unitară. Așadar, în categoria actelor normative se includ și normele internaționale, la care Republica Moldova este parte. Având în vedere că, prin interpretarea prevederilor Convenției Europene, jurisprudența CtEDO face parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional (soft law), ea devine parte a dreptului intern. De aici, modificarea jurisprudenței CtEDO echivalează cu modificarea actelor normative interne.

Pe cale de consecință, se evidențiază că Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în statuările expuse în hotărârile sale, a menționat expres că persoana nu poate fi considerată că are statut procesual de condamnat, până când nu va epuiza toate căile ordinare de atac, iar hotărârea în privința sa va deveni irevocabilă, în sensul art. 4 din Protocolul 7 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea în acest sens cauza Nikitin c. Rusiei, hotărârea din 20 iulie 2004, paragraf. 35-37).

Hotărârea judecătorească irevocabilă în procedura penală, care nu poate fi contestată prin exercitarea unei căi ordinare de atac, urmează a fi diferențiată de cea definitivă, care poate fi atacată printr-o cale ordinară de atac.

Astfel, deși orice hotărâre irevocabilă este definitivă, nu orice hotărâre definitivă este și irevocabilă.

În acest context, este relevant de a reține că o hotărâre judecătorească, care nu mai este susceptibilă niciunei căi de atac ordinare sau care nu mai este susceptibilă căilor de atac, din cauză că acestea au fost epuizate sau termenele de exercitare ale acestora au expirat, este irevocabilă (nu poate fi rejudecată de nicio jurisdicție, cu excepția unor cazuri excepționale).

O astfel de hotărâre dobândește putere de lucru judecat (res judecata).

Din atare considerente, până la devenirea hotărârii judecătorești irevocabile, orice instanță ordinară este în drept, în baza art. 2 din Legea nr. 243, să aplice actul amnistiei față de inculpat și să pronunțe o hotărâre de încetare a procesului penal, pe cauza penală.

În cursul judecării cauzei, la orice etapă a procedurilor, încetarea procesului penal are loc cu acordul scris al persoanei inculpate, în temeiul art. 2 al Legii nr. 243.

În atare situație, instanța de judecată va pune în discuție solicitarea inculpatului, privind încetarea procesului penal, după care se va retrage în camera de consiliu și va adopta o sentință de încetare a procesului penal. În cazul dat, la adoptarea hotărârii de încetare a procesului penal, nu se analizează probatoriul.

În cazul în care inculpatul refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) și (3) din art. (2) din Legea nr. 243, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.

Am propus dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în speța dată pentru a da posibilitate tuturor participanților la proces să se expună asupra aplicării Legii nr. 243, plus să mai aibă și o cale de atac ordinară (recursul ordinar) dacă nu vor fi de acord cu soluția, prin ce ar fi respectate prevederile art. 6 a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adică dreptul părților la un proces echitabil.

Astfel, constat că în speța dată urma a fi pusă în discuție aplicarea Legii nr. 243 în privința inculpatului Tașcenco Alexandru, deoarece nu văd interdicții la aplicarea Legii nr. 243 în privința lui, pentru ce am propus o altă motivare a deciziei instanței de recurs ordinar și o altă soluție, indicată în pct. 2 a prezentei Opinii separate, dar fără a oferi vreo careva motivare în decizie, ceilalți judecători din Colegiu au ignorat aplicarea Legii nr. 243 în speța dată, cu ce nu sunt de acord categoric.

Judecător

Timofti Vladimir